

medlemsblad for

Austmarka Historielag

SOMMERTUR 1995 TIL FINLAND

Det er lenge siden vi var i Finland, men i år går turen til våre forfedres land. På side 2 kan du lese om opplegget fra dag til dag. Vi anbefaler turen på det beste!

Dette bladet er på 16 sider. Det kom så mye stoff som ikke burde vente for lenge. Og fortsatt har vi en del liggende. Men det betyr ikke at vi ikke trenger mer historisk stoff, vi tar med glede i mot alt vi får.

Årsmøtet er i år på Austbo, se siste side. Årsberetningen står på side 3, den forteller om stor aktivitet i laget.

Medlemstallet øker jevnt, vi har nå 230 medlemmer. Ca 180 av disse har betalt kontingenten for 1995. Etternølerne får nytt innbetalingskort, vennligst betal snarest!

Nr. 64

Mars 1995

TUR TIL FINLAND

Årets sommertur går til Finland med reisemål Kuopio og Rautalampi. Teknisk arrangør er Finnskogreiser v/Carsten Peistorpet.

Turprogrammet ser slik ut:

Mandag 17. juli: Kl. 8.00 avreise fra S-laget Austmarka med buss til Stockholm. Ankomst Hotel Ariadne på kvelden. Mulighet for tur f.eks. Gamla stan.

Tirsdag 18. juli: 3 timers guidet rundtur i Stockholm. Avreise med Silja Symphony kl. 16.00 til Helsingfors.

Onsdag 19. juli: Ankomst Helsingfors kl. 8.30. 2 timers guidet rundtur i byen. Deretter buss til Kuopio hvor vi skal bo 3 netter på Hotell Sohos Puijonsarvi.

Torsd. 20. og fred. 21. juli: Vi gjør et eget opplegg med utflukter i Kuopio og Rautalampi. Besøk til bl.a. kirker og museer. Vi får se det området mange av utvandrerne til Finnskogen kom fra.

Lørdag 22. juli: Buss til Åbo hvor vi ser oss rundt i byen. Kl. 20.00 går vi ombord i Silja Europa med kurs for Stockholm.

Søndag 23. juli: Ankomst Stockholm kl. 7.00. Hjemkomst tidlig på kvelden. På turen har vi beregnet flere stopp, bl.a. ved Birka-byen ved Mälaren.

Pris pr person kr 3660,-. Tillegg for enkeltrom/lugar kr 1300,-. Måltider inkl. i prisen: Ett måltid første og siste dag, ellers 2 måltider pr dag. Påmelding innen 12. juni til Åge Sørmoen, tlf. 62828147.

Velkommen til en hyggelig tur!

Åge

Styret har i perioden bestått av:

Leder Oddvar Jakobsen, nestleder Arve Haugen, kasserer Wenche Lønhøiden, sekretær Åge Sørmoen, styremedlemmer Syver Gylterud, Ragnhild Skullerud og Roger Linna. Det er holdt 5 styremøter hvor 28 saker er behandlet.

Arrangementer

Laget arrangerte en 5-dagers tur til Trondheim og Stiklestad i sommer. Ca. 30 medlemmer deltok. Blant høydepunktene var Nidarosdomen, Ringve museum, Munkholmen og Olsokspelet på Stiklestad. På Austmarkadagen hadde laget Rudolf Bråten-utstilling på tunet med foredrag av Juel Stubberud. På forsommeren hadde laget omvisning for skolen på Kiærsagtomta. Vi har holdt åpent hus 7 søndager fra oktober til januar, og ca. 160 personer har vært innom tunet.

Tunprosjektet - Kiærsagtomta

Ved hjelp av egeninnsats, dugnader og 4 månedsverk gjennom Arbeidskontoret har vi fått gjort følgende på tunet: Fjøs er flyttet fra Nedre Varalldhøgda og plassert ved siden av låven. 2 gangpartier er bygd på Bråta-stua. Det er satt gerikter rundt vinduene og dører på uthusene. Murpipa er pusset og forblendet. Strøm er instalert i våningshus og fjøs. Utearbeidene ble avsluttet med låvebru like før frosten kom.

Andre aktiviteter

5 nedlagte boplasser er merket og plassert inn på Økonomisk kartverk.

Laget har deltatt med forslag til navn på nytt kartverk.

Finnskogleden er ryddet og merket i en lengde av 22 km.

Ca. 50 av lagets gjenstander er registrert og arkivført.

Det er samlet avisutklipp fra Glåmdalen gjennom 60 år og en del fra Indlandsposten og Hedemarkens Amtstidende.

Alle lagets bilder er nå samlet i permer og påført tekst. 58 bilder er avfotografert i perioden. 3 av lagets medlemmer holder på med avskrift av kirkebøker for senere å få det inn på data. Medlemsbladet, redigert av Finn Åberg, kommer fortsatt ut med 4 nummer i året. Tilgangen på stoff har vært bedre enn på lenge. Også det siste året har laget mottatt mange gaver, både store og små, som vi takker hjertelig for. Spesielt takknemlig er vi for en testament-gave etter Andreas Evensen på ca. 115.000 kroner. Laget har pr. 1/4-95 230 medlemmer.

Styret.

NYE MEDLEMMER

Fra Austmarka: Tove Steffenstorpet, Anne Torp, Kjell Jørgen Nordkvist, Egil Lindberg, Mette og Tor Solbergseter.

Fra Kongsvinger: Ragnar Sagbakken, Finn Sollien.

Fra Oslo: Åge Gylterud, Håvard Aaserudseter.

Fra andre steder: Terje Lindkjølen, Granli, Odd Fagernes, Roverud, Åse Torp, Skotterud, Lars Østensen, Asker, Bjørn Nordhaug, Årnes, Bjørg Ringstad, Flateby.

FINSKE STEDSNAVNER

Søndag 22. januar møttes 18 medlemmer i Bråtastua for å høre Sune Hansson berette om det finske språket. Han kom inn på forskjellige epoker i Finlands historie og berørte flyktig enkle grammatiske regler i finsk språk.

For språkinteresserte var det lærerikt og opplysende og burde spore til videre innføring i et språk som var nær knyttet til våre omgivelser årtier bakover i historien.

Det finnes heldigvis en mengde stedsnavn over Vinger og Brandval Finnskoger som minner om våre finske

forfedre. Finn Åberg har arbeidet for Stadnamnarkivet med å samle inn stedsnavn fra Austmarka, og på et 90 km² stort område på Varaldskogen registrerte han nesten 200 navn av finsk opprinnelse. I tidsskriftet Heimene 1978 XVll s. 767-769 skriver han om den historiske bakgrunnen for navnene og viser en mengde eksempler. Finn har gitt Historielaget et omfattende stedsnavnkartotek fra Austmarka, og dette kartoteket har laget i Bråtastua. De som ønsker, kan benytte seg av kartoteket når vi har "søndagsåpent".

Dette arkivet benyttet undertegnede seg av den 22. og tok for seg en del av de finske ordene. Finn hadde omfattende opplysninger om stedene på hvert kort, og i tillegg kommenterte Sune og en finsk-norsk besøkende fra Opakermoen når spørsmål dukket opp.

Sune sa seg villig til å lede et kurs i finsk dersom det melder seg interesserte. Kurset kan legges over 10-12 kvelder og på et nivå som ikke er for ambisiøst.

Påmelding kan Sune eller undertegnede ta imot.

Oddvar

AVSKRIFT AV KIRKEBØKER

Ættegruppa i Kongsvinger og Vinger Historielag i samarbeid med Austmarka Historielag er nå i gang med avskrift av kirkebøkene for Vinger og Eidskog. For Eidskogs del gjelder dette den tida som det var ett kirkesogn med felles kirkebok. Vi startet opp i oktober 1994 og har arbeidskveld hver mandag. Kirkebok nr. 1 starter 1. januar 1689 og er praktisk talt intakt. Vi som skriver er: Aud Dybing, Liv Solbergseter, Rolf Amundsen, Finn Sollien, Roger Sæter, Eva Bråten og Irene Tangen, samt Pål Evensen som leser korrektur sammen med Finn Sollien.

I den første tiden har presten Frantz Asbjørnsen Cold ført inn alle som gikk til alters, disse ble

communicanter, og det kunne være opp til 200 på en kirkedag. Hvis en fikk uten å være gift så ble det kalt slegfredsbarn, et samboforhold. Hvis en fikk barn uten fast forhold så ble det gitt syndstiligivelse, kalt Public absolverit. Presten ga da dette fra prekestolen i alles påhør. Detsamme kunne skje hvis en hadde vært borte altfor lang tid fra alterets sacramente. Introduksjon var en handling som presten utførte ved sin preken overfor koner som hadde født barn. Denne handlingen skjedde noen uker etter fødselen. Kvinnen kunne ikke gå i kirken før hun hadde vært igjennom denne renselsen, før dette skjedde var hun uren. Det hendte også at presten har ført inn i kirkeboken lyter på folk, halt, enøyd eller andre synlige skavanker. Johan Fagnæs jr. ble kalt Lill Johan Fagnæs.

Skal her nevne noen kirkelige handlinger som omfatter finnebefolkningen og andre som har tilknytning til Austmarka. 23. januar 1689 fikk Elisabeth Hansdtr. Vastaberget attest (forpasset) for å reise til Sund sogn i Sverige hvor hun skulle inngå ekteskap med finnedrengen Mathis Pedersen.

Elisabeth var av Valkoinen ætt. I mars samme år fikk Hans Hansen Vastaberget åass, det står ikke hvor han skulle. Den første barnedåp fra Austmarka var i kirken på Matrand 1. januar 1689, døpt Mattis Varildskoffvens HANS, faddere Jørgen Udgaarden, Anne ?? og Marthe Christensdtr. Colbiørnsrud. 24. mars 1689 ble Jacob Varildskoffvens quinde introd. 10. juni 1689 ble Amund Erichsen Brøtbøll og Anne Tordsdtr. trolovet. Deris forloffningsmænd vaare deris fader. En måtte først troloves før en kunne bli gift eller copulered som det hette. Det måtte gå en viss tid mellom trolovelse og cop.

Begravelse skjedde som regel uten at presten var til stede. Presten foretok en såkalt jordpåkastelse ved første høve. For å kunne få jorda ned på kista ble det satt en stake på lokket før jorda ble lagt tilbake. Når så presten skulle foreta jordpåkastelsen ble stauren dratt opp og nå kunne seremonien avsluttes.

Skal her avslutte med noen slike handlinger:

21. april 1689 Henrich Vastabergets datter Lisabeth 1 aar 15 uger gammel.

9. juni s.å. Hans Bottelsruds datter Maren 4 aar 6 mn

13. okt. salige Hans Erichsen Bottelsrud, han bleff huggen ihjel af en finnedreng i sin alder 43 aar.

22. april 1704: Begraffvet proviantforvalter Jens Sørensens savmester, Christen Andersøn som nest affvigte juledags aften, drucknede i den elf der løber igienom Østmarcken, oc nu for nogle uger siden først igienfunden, gammel 38 aar. Ulykker var ingen sjeldenhet den gang som nå. Proviantforvalteren fikk vel en ny savmester, for 6. januar er følgende innført i kirkeboken: Publice absolverit da savmester Hans Philipsøn hidkommen fra Fernebo i Sverig, for hans nederlag der inde beganget på Rimsmideren.

22. juni 1704 begraffvet husmandens Tomes Larsøns dødfødde daatter, thi barnet hafvede fiire fuldkomne øjen tvende næser oc en mund med fiire tænder udi, to effver oc to unden.

24. august 1704 begraffved Clemet Johansøn Fagnæs, gammel 59 aar. Denne mand som her i marcken skulde bryde løv, fældte hand en asp paa sig, oc deraf døde.

Vi har skrevet av kirkebøkene fra 1689 til 1706. Liv og Aud arbeider på 1770-tallet.

RA/FS

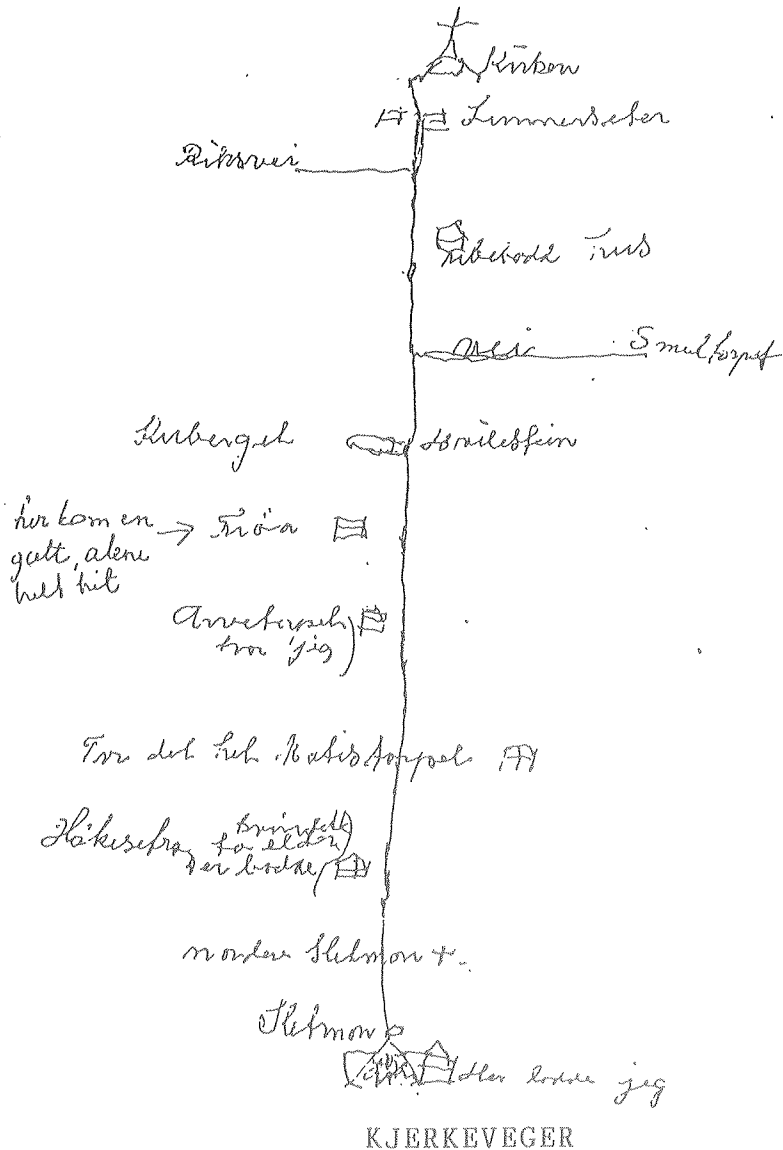
100-ÅRINGER PÅ AUSTMARKA

I forrige nummer fortalte vi at Syver Haakerud, som ble 100 år, var av en livskraftig slekt. Han hadde en sønn, Karl Haakerud, som også ble 100 år. Han ble født 1. nov. 1868, og døde 2. jan. 1969 på Hov pleiehjem.

På Hov bor i dag Alma Schøning, som er 104 år! Hun er født 28. des. 1890. Hun er opprinnelig fra Jammerdal, datter av Elise og Ole Dahl.(se neste innlegg)

Omtale av de 4 hundreåringene vi har fortalt om, finnes i avisutklippene som laget har.

FÅ

Interessen for tidligere ferdselsårer er stigende, og ikke minst kjerkevegene er i fokus. Også vårt Historielag ved Syver Gylterud er opptatt av dette, og han er engasjert i forbindelse med vegen til Matrandkjerka.

Målet for oss må være å merke opp hele traseen fra Varaldskogen og til Eidskoggrensa. Dette arbeidet må vi regne med vil bli krevende da grunnlagsmaterialet er spinkelt.

Heldigere stilt er de som skal merke opp kjerkevegen fra Jammerdal til Lunderseter kjerke. De har 104 år gamle Alma Dahl Schøning til å berette om hvor vegen gikk og hva hun opplevde på lesaturene.

I fjor -103 år gammel- tegnet Alma ned kjerkevegen sin og skrev navnene hun husket. Hun kunne også berette detaljerte episoder fra den tida. Dette er imponerende utfra de forestillinger vi har om personer som er passert 80-90 år. Kopi av tegninga med hennes nedtegnelser sees på forrige side.

Alma er født på Jammerdal og er tanta til Halvard Dahl. Hun bor på Hov og er åndsfrisk og vital og hjelper til med forskjellige gjøremål.

Mens jeg er inne på Jammerdal krets, vil jeg nevne hvordan endringer i tradisjoner og bestemmelser glir ubemerket inn i vårt hverdagsliv.

Vi tar det nå som en selvfølge at barn fra Jammerdal, Mengkroken, Femoen og Løvtjernet sokner til Austmarka Sentralskole og Barnehage. Tidligere gikk elever fra disse stedene på Jammerdal skole eller Mengkroken. Seinere ble de kjørt til Roverud eller Lunderseter. Fra 1970-tallet er Austmarka Sentralskole deres tilbud.

Slike hendinger og endringer i vår nærmeste fortid har lett for å gli upåaktet hen, men om noen årtier er de interessante i skolepolitisk sammenheng. De fører også til at bygdesamfunn knyttes nærmere sammen og får ny identitet for å bruke et moteord fra vår egen tid.

Oddvar

MINNEOPPGAVE FOR ELDRE

For tredje gang inviteres nå eldre mennesker til å skrive om sitt liv. De to første var i 1964 og 1981. Nå kan mennesker født i 1930 eller tidligere delta.

Det ville være ønskelig at folk med tilknytning til Austmarka kunne gi sitt bidrag, slik at vi også blir med i en slki sammenheng. Det er understreket at det er folks vanlige hverdag men er interessert i, slki at alle har noe av verdi å bidra med.

En brosjyre om dette kan fåes fra kulturkontorene i landet, kontoret i Kongsvinger har tlf 62820240. Fristen for innsending er 15. januar 1996. Kulturkontoret i Kongsvinger har frist 1. mai (1995?), det må bero på en misforståelse.

FÅ

SØKEN ETTER SLEKTNINGER

Har fått brev fra Åse Isaksen, Kløverstien 25, 2742 Grua. (Tlf 61325448). Hun spør om noen kan hjelpe henne med sine røtter på Austmarka.

På s. 349 i bind III Vinger bygdebok har vi Martin Olsen og Kristine Engebretsdtr. (Det skal være 6 barn her, ikke 5 som det står - en Erik ble født 12.2.1858 og døpt 28.3. s.å.). Martin Olsen finnes på side 594, Sagteppa. Spørsmålet er: Hvem var Martins oldefar som het Daniel Ebbesen viet 24.3.1754, hadde adresse Skullerud. Hans kone Kari Olsdtr. hadde Fagernes som adresse. Forlovere var: Ole Gulbrandsen Bottilsrud og Lars Gundersen Sagen.

Samme år den 29.12. ble Tarald Ebbesen Skullerud og Marthe Pedersdtr. Sagen viet. Forlovere var Ole Andersen Fagernes og Jens Svensson Sagen. Er denne Ole Andersen Fagernes far til Kari som ble gift med Daniel? Daniel og Tarald kan være brødre, begge bodde på Skullerud. Hvem var foreldre til Daniel Ebbesen?

Tilbake til Martins mor Kari Kristoffersdtr. Mora var var Eli Johansdtr. Ampian på Svensrud. Faren var den ukonfirmerte dreng Kristoffer Olsen Snesbøl. Kristoffer kom senere til Austmarka. Elis foreldre var Johan Mattisen Ampian og Berthe Olsdtr. Hvem var Berthe?

Så går vi tilbake til Martin Olsens kone Kristine Embretsdtr. Hun var født i okt. 1825, Braserud i Eidskog. Mora var enka Maren Olsdtr. Gran. Hvem hadde Maren vært gift med, hvem var hennes foreldre? Kristines far Embret Kristoffersen Sandbakken/ Ingelsrudplassen er enkel å finne forløperne til. Kristine hadde muligens en bror Ole som kom til Åserudseter (side 421).

Finn Sollien
Kongevegen 121
2200 Kongsvinger
Tlf. 62817497

ET 50-ÅRSMINNE FRA FINNSKOGVEIEN

Krigen var over, og investeringer og arbeidsliv var iferd med å komme igang igjen. Optimismen var stor og arbeidsoppgavene mange.

Det var planer om en veiforbindelse gjennom bygdene langs grensen mot Sverige, fra Magnor i sør til Gravberget - Trysil i nord. Veiprosjektet ble kalt Finnskogveien, og skulle bygges etappevis gjennom de berørte bygdelag.

Det blev bevilget penger til å bygge en etappe mellom Masterud og Solvang, og vi var en gjeng austmarkinger som fikk denne jobben. Det var Werner Ekstrøm, Karl Gylterudhaget, Hildor Tomteberget, Olaf Svendsen, Helge Hagen, Jens Masterudlia, Karl Velta, Birger Masterudvangen, Ingvar Ekstrøm, Gunnar Svendsen og Ole Svendsen.

De to førstnevnte var baser eller arbeidsledere, og

og arbeidsstokken ble ble fordelt på to arbeidslag. De fleste var gamle, erfarne anleggsarbeidere, men Ingvar Ekstrøm, Gunnar Svendsen og jeg var bare litt over 20 år og nærmest som læregutter å regne.

Vi hadde arbeidsbrakkene våre ved Masterud, så arbeidsplassen var ikke lenger unna enn at vi kunne hvile og innta våre måltider i brakka. Brakkene var både glisne og kalde, så vi måtte fyre nesten hele døgnet for å overleve. Jobben med å hogge ved og fyre gikk på omgang, og jeg husker at Gunnar Svendsen hadde gjort skikkelig jobb en dag. Han hadde lagt full ovnen med bjørkeved da vi gikk ut etter hvila, og da vi kom inn igjen hadde smør og ost smeltet og rant ut av neversekken til Hildor Tomteberget. Det jeg husker best av hele episoden er nok latteren til Werner Ekstrøm. han lo så han nesten mistet pusten.

Når jeg ser tilbake og tenker på det utstyret vi hadde og de arbeidsmetoder vi brukte, så virker de nokså primitive. Dette var jo før bulldoseren og bormaskinens tid, så det meste var basert på muskelkraft, vi brukte hakke og spade og krafse og brett. Til transport av masse var det trillebåra som var mest brukt. Vi hadde lagt ut planker til å trille på, men en måtte holde tunga rett i munnen når trillebårlasset var tungt eller noe skakklest. Det hendte nok at trillebåra veltet eller gikk ut av trilleplanken, og da vanket det både latter og spydige bemerkninger, særlig hvis det var en av oss unggutta som var uheldig. Der det var nødvendig med transport av masse over lengre avstander brukte vi skinnegang og vagg.

Det var storsteinet morenemark i veitraseen, og det hendte ofte at store steiner måtte sprenges. Da var det minebor og feisel og treffsikker muskelkraft som måtte til. Det var ikke alle som egnet seg like godt til denne jobben. Jeg husker at det var Gunnar Svendsen og Birger Masterudvangen greide det best. Birger var litt av en kraftkar, og han handterte feiselen som om den var en skohammer. Basen måtte

ofte i smia og hvesse bor og hakker og spett. Dette var hans jobb, men det hendte nok at vi unggutta også fikk prøve oss. Det var veldig kaldt den vinteren vi holdt på her, og det var mange steder over en meter tela. Å hakke ut et trillebårlass med masse var ikke fort gjort, og det var hardt for armer og rygg.

Men dynamitt hadde vi, og den bledflittig brukt. Kunne vi få lagt noen gubber under en telahaug så var det ofte bedre virkning av det enn å stå i timevis med hakka. Det var hardt arbeid, og lønna var lita. Jeg tror det var ca 1,25 pr time, men vi var glade for å ha arbeid, og pågangsmotet og arbeidsmoralen var god.

Jeg har tenkt på det mange ganger siden, at vi unggutta var heldige som hadde denne gjengen av erfarne anleggsfolk som læremestre. Vi fikk prøve oss i smia med hvessing av hakker, spett og bor, og vi fikk innføring i hvordan redskap skulle herdes. Dette er en meget vanskelig prosess som ikke alle får til. Vi lærte oss å bruke dynamitt og å vise respekt for alt sprengstoff. Vi lærte å bore stein og sprengte jordskudd, og vi lærte mye om sprengstoff, lunte og fenghetter.

Jeg tror vi "læregutta" fikk mye bruk for den lærdommenvi fikk her - senere i livet. Ingvar Ekstrøm fortsatte som veiarbeider og veivokter gjennom hele sitt yrkesliv. Gunnar Svendsen og jeg fikk jobb ved Løvenskiold-Vækerøs skoger i Nordmarka. Her var det ofta bruk for anleggsfolk i forbindelse med bygging av driftsveier i skogen, og den lærdommen Gunnar og jeg hadde fått gjennom veiarbeide ved Masterud, gjorde at vi blev ansett som fagmenn på dette området. Gunnar kom senere inn i anleggsavdelingen ved Løvenskiold-Vækerø, og han fortsatte som bygg- og anleggsarbeider. Jeg fortsatte i skogen, og jeg mener at den bakgrunn jeg hadde med skog- og anleggsarbeid på Austmarka kom meg til gode ved mange anledninger.

Det kan vel sies at vi lærte i livets skole. En undervisning fjernt fra kateter og lærebøker, men vi lærte med iver og glød, og lærdommen satt fast i hode og hender og blev bevart for all framtid. Det var en læremetode som var tilpasset utviklingen gjennom generasjoner, og som falt naturlig for både lærer og elev.

Ole A. Svendsen

SLEKTSREISE TIL USA.

I blad nr 62 hadde vi en omtale av Ivar Hansens slektsbok om Porkka-Stenbråten-slekten. Denne boka ble mottatt med stor begeistring av slektninger i USA, og Ivar Hansen ble invitert på et 3 ukers besøk. Turen ble foretatt i oktober 1994.

Nå har Ivar Hansen laget en detaljert beskrivelse av reisen med kart og omtale av reiseruten, opplysninger om mennesker, steder osv.

Slektsboka er nå innlemmet i St. Olaf College og Universitetet i Minnesota, og dessuten i Universitetsbiblioteket i Oslo. Vi gjengir et lite sammendrag som forteller litt om slekten det dreier seg om:

Slekten i USA er etterkommere etter fire søsken fra Stenbråten. 2 brødre og 2 søstre utvandret fra ca 1900 og 10-15 år framover. De het Ole Albert, Inga Antonie, Agnes Marie og Hans. Disse var onkler og tanter til Ivar Hansen. Ole Albert og Hans hadde ingen etterkommere, Inga hadde 6 døtre, og Agnes 4 sønner. Inga har nå tippoldebarn, som er 15. generasjon av slekten med 1. generasjon Porkka i Belgia som utgangspunkt.

Slektsboka og reisebeskrivelsen kan sees i Bråta-stua og hos Porkka Slektforening. Jeg vil anbefale dem til alle interesserte. Det er et arbeid som er preget av stor grundighet og nøyaktighet.

FÅ

Ausweis für „Grenzgebiet“

Herr/Frau *Karl O. Gylterud*

geb. *4/11-1896* in *Ningsv*

in *Gylterud, Ningsv*

Beruf. *Småretiker*

ist fest wohnhaft

und wird in der Einwohnerliste

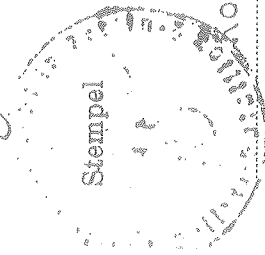
Agnes
Husmann

Deutsches Kommandostelle

M. Müller
Hauptmann der Schutzpolizei

Kongsvinger, den 8. Juni 1940

Enhver innvåner er forpliktet til alltid å bære denne passerseddel på seg

FÅ

ET KRIGSMINNE

I mai skal vi feire 50-årsminnet om den største gledesdagen i Norges historie: 8. mai 1945.

Vi viser her et lite minne fra krigsårene, et grenseboerbevis for dem som bodde i grensedistriktet.

Det er Syver Gylterud som har gitt oss kopien. Det er utstedt til hans far.

Litt senere kom en annen type pass som ble det vanlige, et grønt grenseboerbevis med bilde av innehaveren.

Hensikten med disse passene var å hindre flukt over grensen. Den som ikke hadde pass, ble tatt for å være flyktning.

ÅRSMØTE

holdes i kafeteriaen på Austbo (merk sted)
søndag 2. april kl. 15.00

Dagsorden:

1. Åpning
2. Beretning
3. Regnskap
4. Innkomne forslag
5. Budsjett/arbeidsprogram
6. Valg

Forslag til årsmøtet sendes Oddvar Jakobsen,
2224 Austmarka, innen 27.mars.

Prosjektleder for utmarkslaga i Kongsvinger,
Sverre Holm, forteller om landskapsvern.

Kaffeservering. Utlodning.

Vel møtt!

Styret

Utgiver: Austmarka Historielag

Redaksjon og ekspedisjon:
Finn Åberg
Meltzersgt. 3
0257 Oslo
Tlf. 22 44 54 52

Medlemskap koster 50 kr. året.
Betales til
Austmarka Historielag
2224 Austmarka
Postgiro 0814 3552056

Trykt i 250 eksemplarer